

ספר

חזון איש

אמונה ובטחון

ס פ ר

חזון איש

והוא חלק מחסידי חסידי זלצבורג
של בניני אשכנז, בעלזק, ועוד

י"ל ק"י
הרב ש. גרינוואלד

ע"ה"ק ירושלים תובבי"א.
שנת תשי"ד לפ"ק

דילקום
1954

- פרק א. אמונה
- פרק ב. בטהון
- פרק ג. מוסר הלכה
- פרק ד. תורת המדות
- פרק ה. הרמיון והשכל
- פרק ו. נבואה

— הספנות נערכו ע"י סג"ל. —

את הספר אפשר להשיג עם התכנת :
הרב ש. גרייניסאן
בני ברק

Copyright

ובכרתה בורא יתי ימלא פתרון החידה של העולם כולו אשר הדרכה מנחתו ללא הפינות.

[ב] אי מלמין באיש שהבורא יחיש הוא מנסיג ובורא לכל הברואים וכוא לבדו טעויה לכל המעשים.

[ג] אימ באיש שהבחייתם הוא יהוד ואין יהדות כמוכו בשום פנים וכוא לבדו אכסיו.

[ד] אימ באיש שהבחייתם אינו גוף ולי משיגי הגוף ואין לו שום דמיון כלל.

[ה] אימ באיש שהבחייתם הוא ראשון וכוא אחרון.

פרק ב

א.

פעם נשמה נחלצתה בלב רבים במושג בעהון. שם בעהון המשמש למדה מכוללה ויזקקת נפי החסידים, ובהונבה במושג חובה להאמין — בכל מקרה שמושג האדם והעמידתו לקראת עתיד בלחי מוכרע ושמי דרכים נשתי, אחת טובה ולא שניה — כי בעת יביה בעיב ואם מחשפק וחושש על סיפוך בעיב הוא מתוסר בעהון. ואין כוראה א בעהון נכונה, שכל שלא נחבר בנבואה גורל העתיד אין העתיד מוכרע, כי מי ודע משפטי ד' וגמולתיו יתי. אבל ענין הבעתן הוא האמון שאין סקרה בעולם, וכל הנושע תחת השמש בכל הברכה מלחו יתי, ובהיות ששולח האמונה על עירוק החיים הוא בכלל מדות בני אדם, וכשם שמדת העוה ומדת הרהמים וכיוצא בהן מן המדות אין להם ממקרי לרע הנשם, שזורה הנשם קפורה בקצב ובמדק, ואם תפסיד קצבה תופסד לרעה, והנ שגור אינו כלי חלה הרם, אבל מדות בני אדם מתחלפות למדרגות נשלות זמין, ולכל איש ישר יש ממדת עוה וממדת הרהמים, אבל אין בני אדם משתיין סה, והם זה למעלה מהם, כן מדת האמונה

יש בה מדרגות זה למעלה מה וקטני אמונה ניכר בכלל מאמנים, כיון שאינם בכלל הנופרים וכמונים, אבל אמונתם הנובה, ואין פשולת אמונה שולעת פניהם, רק נגד עגירות היוחר מפורסמות ואשר כל הבור מהרים בכך, ומכן שאמונתם יותר חזקה ופעולתה יותר ניכרת. וכן בהתחלפות למעלות ומדרגות פשוטה על קבל הבריקים החיים באמונתם בכללותם אבל נבדלים בפרטיותם זה למעלה מהם זה למעלה מהם.

וכאשר האדם נפגש במקרה אשר לפי הנהג שבעולם לפי אליו סכנה מדרגי הטבע לפתוד הטבעה בעולם, וקשת רוחו ירפבו מלכוד שאין המקרה לדויה לנו ובאין מעורר לרי מלהושיעו ולהבן מהנבים שחלפו אח כל המסובטים, וההבנה בעטה בקשה הלא ולהכרזה בקרע אח האמת הידועה כי אין כאן לפניו שום פגע רע מיד המקרה רק בכל מלחו יתי כן לטיב כון למוטב, ואשר שרש אמונתו משיבה פחדו ונחתה לו אמן להאמין באפשרות ההגלה, ובאין לפעו נשים לרעה יותר מנטיה לטובה, ענין זה יקראוהו מדת הבעתן.

וממדת הבעתן להעמיד עצמו על נקודת האמונה אף בעולותו על מהשכחו לד היסורים ויביה לבו כי לא המקרה פגעתו שאין מקרה בעולם כלל רק בכל מלחו יתי ובהו שאלמו לוליטום ופשים [תפניה יתי ב'] ואנו נתחייבנו כי ואם אין אחס הורגנו הרעב הורגים יש לו למקום והרעב דונים נר, וכל זה ממדת הבעתן.

גם טילות של ההגלה שטענת בני האדם להשתדל בהן משתנות אלא בבעות, כי תחה לרדוף אחר דיינים וברים ולנקש תהולות שוא, יפשש הבעות נמששו ויפנה אח לבו לתשובה תפלה ולדקא להעבור אח רעב כגזרה.

ב.

אבלאמר האמונה והבעתן אחת היא, רק האמונה היא המצב הכללי של בעליה, והבעתן המצב של האמין על עצמו, האמונה בהיות